

המוסד לבוררות מוסכמת בשירות הציבורי

בוררות מוסכמת בר"מ 1/12

מדינת ישראל

בעניין:

התובעת

נ ג ד

ההסתדרות הכללית החדשה –
הסתדרות עובדי המדינה
(להלן – ההסתדרות)

הנתבעת

שלמה גוברמן, עו"ד, יו"ר
יורם שחל
חיים קלוגמן, עו"ד

בפני:

עינת לסרי, סגנית בכירה לפרקליט המדינה

בשם התובעת:

ברק כלב, עו"ד, אוסנת לונגמן, עו"ד, ואלין זילברשטיין, עו"ד

בשם הנתבעת:

פסק-בוררות**נתוני רקע**

ביום 15.12.09 התקבל בכנסת חוק הכללת אמצעי זיהוי ביומטריים ונתוני זיהוי ביומטריים במסמכי זיהוי ובמאגר מידע, התש"ע-2009. הליכי חקיקתו ועבודת המטה אשר קדמה להם נמשכו מספר שנים. החוק בא להתמודד עם הבעיות החמורות שמולן ניצבת מדינת ישראל בשנים האחרונות בתחום השימוש לרעה במסמכי הזיהוי המונפקים בידי משרד הפנים, בין השאר: זיוף תעודות זהות, דרכונים ותעודות מעבר (להלן – מסמכי זיהוי), ניפוק תיעוד כפל לאותו אדם, ו"גניבת זהות" של אדם תוך שימוש בתיעוד הרשום על שם האדם שממנו נגנבה הזהות. על פי הערכות רשות האוכלוסין ומשטרת ישראל, מצב זה מאפשר ביצוען של עבירות רבות ומאפשר שימוש לרעה במסמכי הזיהוי לצורך הגירה בלתי חוקית, ביצוע עבירות פליליות וכלכליות ופעילות הפוגעת בביטחון המדינה. מסמכי הזיהוי המונפקים כיום קלים לזיוף בידי גורמים עברייניים. לדעת המדינה, מצב זה גורם באופן ישיר לבזבז כספי מדינה רבים, בין היתר, על ידי מתן תשלומים ע"י מוסדות כגון המוסד לביטוח לאומי, לאזרחים ותושבים אשר כלל לא קיימים או שנפטרו, וכן מאפשר החזקת זהויות כפולות.

אמצעי הזיהוי הביומטריים אשר מבוססים על נתונים ביומטריים (דרך מספרית לביטוי נתונים פיזיולוגיים או התנהגותיים המאפיינים אדם), מאפשרים "להצמיד" לכל אדם ערכים ביומטריים המאפיינים רק אותו, ולפיכך ניתן לזהותו ברמת סמך גבוהה מאד. כך למעשה יינתן מענה לשלוש הבעיות העיקריות והחמורות ביותר הקיימות במערך אמצעי הזיהוי כיום: זיוף אמצעי זיהוי, גניבת אמצעי זיהוי, החזקה במספר זהויות.

יצוין, כי החוק נתקבל תוך דאגה של חוגים בציבור, שחששו מן האפשרות שנתונים מן המאגר הביומטרי עלולים לדלוף ולפגוע בכך פגיעה קשה בפרטיות של התושבים. לפיכך נקבע בחוק, כי החלתו תהיה בהדרגה, כפי שיקבע שר הפנים בצו באישור ועדת שרים מיוחדת וועדה מיוחדת של הכנסת. ואכן הוצא צו כזה ולפיו נקבעה תקופת מבחן בת שנתיים – מיום 1.11.2011 עד 31.10.2013 – שבמהלכה יחולו הוראות החוק על תושבים שייתנו לכך את הסכמתם בכתב. על פי האמור בחוק, תכליתה של תקופת המבחן היא "לבחון בתקופה זו את אופן היישום של הוראות לפי חוק זה על תושבים אלה, את נחיצות קיומו של מאגר ביומטרי ומטרותיו, את המידע שיש לשמור במאגר ואת אופן השימוש בו". צו זה הוחלף לאחרונה בצו הקובע את תקופת המבחן של שנתיים למן 1.1.2013. למעשה, לא החלה תקופת המבחן עד היום עקב התנגדות העובדים. מדובר בתקופת מבחן לתוכנית וולנטרית בלבד, כלומר תושב המבקש שירות ברשות האוכלוסין, תוצע לו האפשרות לקבל מסמכי זיהוי ביומטריים ולהכליל במאגר, ורק עם קבלת הסכמתו בכתב, יוחל בהליך הפקת מסמך הזיהוי הביומטרי; תושב שלא יסכים – יקבל מסמך זיהוי לא ביומטרי ולא ייכלל במאגר.

עם סיומה של תקופת המבחן, רשאי שר הפנים לקבוע בצו, כי הוראות החוק יחולו על כלל התושבים, לקבוע כי תקופת המבחן תוארך לתקופה שלא תעלה על שנתיים נוספות, וכן רשאי הוא לקבוע כי החלת החוק תהא הדרגתית ובתנאים שייקבעו. במידה ולא יוצא פל צו מעין זה בתוך 4 שנים מיום תחילתו של צו תקופת המבחן, יימחק המאגר הביומטרי.

לפי האמור בכתב התביעה, נקבע התקציב הכולל של כל הפרויקט של המאגר הביומטרי, לסך של 760,534 מליון ₪. המדינה הודיעה כי עד כה שילמה כ-215 מליון ₪ ליישום הפרויקט עבור הכנות פיזיות, טכנולוגיות, ייצור גלמי כרטיסים, קליטה והכשרה של כוח אדם ועוד. בנוסף, סכום של כ-100 מליון ₪ מתקציב המדינה מחויב עבור הפרויקט וגם אם הפרויקט לא יצא לפועל, הסכום ישולם בהתאם להתחייבויות של המדינה לספקים.

נוסף על זאת מציינת המדינה כי, מרבית העובדים כבר עברו הכשרות במסגרת מרחבית לשכתית וקיבלו 2,400 ש"ח תגמול בעבורן עוד בשנת 2011. עם זאת, נותרו הדרכות מעשיות וסימולציות אשר על העובדים להשתתף בהן וזאת בטרם העלאת הפרויקט לאוויר.

לקראת הפעלת הפרויקט בתום שנת 2011 הודיעה ההסתדרות כי עובדי רשות האוכלוסין וההגירה (המונים כ-1,100 עובדים) מסרבים להפעיל את הפרויקט אלא אם כן תשולם להם תוספת כספית לבסיס השכר.

כאמור, המדינה הייתה אמורה לבצע סימולציות רחבות היקף אך הן לא הוצאו לפועל, מאחר שהעובדים סירבו לשתף פעולה. בעקבות סירוב זה נפתח מו"מ בין הציגי המדינה ועובדי הרשות אך הוא לא צלח, וביום 3.7.2011 הכריזה ההסתדרות על סכסוך עבודה הנוגע לעובדי הרשות (ת/1), ועל כוונה לפתוח בשביתה. במהלך המו"מ הציעה המדינה לעובדים מענק חד פעמי למשך תקופת הפרויקט בסך של כ-500 ש"ח, ולטענת ההסתדרות אף הוצע על ידי סגן הממונה על השכר, הממונה על התיק הנדון, סכום של 1,000 ש"ח, סכום שהממונה על השכר סרב לאשר. סמוך לאחר מכן הגישה המדינה את התביעה שלפנינו, וכללה בה בקשות להוצאת צווי מניעה שיורו לעובדים לקיים את ההכנות להפעלת החוק וליישמו.

עמדת המדינה

מנקודת ראותה של המדינה – כך נאמר בסיכומים שהגישה לנו – עומדות לפנינו שלוש שאלות, והן:

א. כחלק ממדיניות משרד האוצר ובהתאם לעקרונות אשר הותוו על ידי מוסד נכבד זה,

עמדת המדינה הינה כי יישומו של הפרויקט הביומטרי אשר הינו קצוב לתקופת מבחן והתנדבותי, אינו מהווה כל עילה ואינו מקנה כל זכות לעובדי הרשות, לקבלת מענק כספי כל שהוא, על אחת כמה וכמה תוספת כספית לבסיס השכר.

ב. ככל שיוחלט על ידי מוסד נכבד זה, כי יש ליתן תשלום כל שהוא לעובדי הרשות בגין

יישומו של הפרויקט, אזי עמדת המדינה הינה כי יש ליתנו כמענק חד פעמי בלבד ואין כל מקום לקבל את דרישות ההסתדרות לתוספת קבועה לבסיס השכר.

ג. קבוצת העובדים הרלוונטית לסכסוך שבכותרת, הינה עובדי הלשכות בלבד, קבוצה

המונה כ-600 עובדים..."

נציין כי באת כח המדינה הודיעה בסיכומיה כי כל סכום שהוצע כמענק במהלך המשא ומתן חדל להיות רלבנטי, הואיל והמו"מ לא הגיע לכלל הסכמה.

כאמור, כלל כתב התביעה בקשה להוצאת צווי מניעה דחופים, שמטרתם לכפות על העובדים שיתוף פעולה ביישום הפרויקט הביומטרי, שיכלול השתתפות בסימולציות בשטח, במסגרת ההכנות להפעלת המבחן. לפני שהסתדרות הגישה את כתב תשובתה לתביעת המדינה, היא הגישה לנו "בקשה לסילוק על הסף", שכוונה למחוק את כתב התביעה שהגישה המדינה, עוד בטרם נפתחו הדיונים. זוהי מתכונת הלקוחה ממערכת משפטית אחרת ואיננה מוכרת במוסד לבוררות מוסכמת. לא היה סיפק בדינו לדון בבקשה בלתי רגילה זו, שכן המדינה וההסתדרות הגיעו להסכם, שלפיו המדינה ויתרה על בקשותיה לצווי מניעה וההסתדרות ביטלה את בקשתה "לסילוק על הסף".

היערכות המדינה לקראת הפרויקט הביומטרי

דו"ח אברמזון

לפני שהחוק התקבל, התקשרה המדינה עם משרד רו"ח אברמזון יורם ושות' והוא הגיש, למדינה, ביום 14 בדצמבר 2008, דו"ח בדבר התהליכים המפורטים של יישום הפרויקט הביומטרי והטמעתו עם התהליכים הקיימים. הבחינה נועדה לבחון את השינויים באופי העבודה ובעומסים שיוטלו על העובדים, אם בכלל, ביישום הפרויקט הביומטרי. הדו"ח המליץ על הוספת 67 תקנים ללשכות כמענה ראשוני להפעלת הפרויקט.

הדו"ח פירט את הצעדים שנקט המשרד להכנתו, וכך נאמר בו:

"לצורך ביצוע בדיקותינו ביצענו, בין היתר את הפעולות הבאות:

- . קראנו את הנתונים שנעשו על ידי משרד הפנים על יועציו השונים בעבר לצורך כימות אומדן כח האדם הנוסף הנדרש לצורך תפעול מערך הביומטרי החדש.
- . ניתחנו את הערכת העלות שהכין צוות משרד הפנים.
- . דנו עם אנשי הצוות באשר לחישוב אומדן כח האדם הנדרש.
- . ביקרנו בלשכות משרד הפנים בכפר סבא ובירושלים וערכנו מדידות משל עצמנו.
- . ערכנו ניתוח נחיצות כח אדם משל עצמנו.
- . השווינו בין ההערכות שלנו להערכות של משרד הפנים.
- . יצרנו תמהיל אשר להערכתנו מביא לתוצאה המושכלת ביותר של כח האדם הנדרש להפעלת המערך לאור המידע הקיים כיום."

דו"ח אברמזון כלל סיכום כלהלן:

"לאור אי הודאיות הקיימות כיום והמפורטות מטה אנו ממליצים לבחון שוב את כח דאדם הנדרש לרשות לאחר כשלושה חודשים מהפעלת המערך הביומטרי."

פעולות אחרות

- * המדינה עשתה סידורים להגדלת מסגרת שעות נוספות של עובדי הלשכות שיועסקו בפרוייקט
 - * המדינה עשתה סידורים להעסקת סטודנטים לחלוקת מסמכי הזיהוי לבתי האזרחים שלהם יועדו המסמכים.
 - * כפי שצויין לעיל, המדינה פתחה בתהליך נרחב של הכשרה והדרכה של עובדים באגף.
 - * המדינה הפעילה תזליך התייעלות רוחבית שוטפת על ידי סריקת ארכיבי הלשכות ומעבר לארכיב ממוחשב ומתן שירות מרחוק לציבור באינטרנט ובתחנות רישום למתן שירות לגופים גדולים כמו עיריות ובתי ספר.
 - * המדינה הודיעה כי ככל שתתעורר בעיה של עומס בעבודה – היא תפתור את הבעיה בדרך המקובלת בשירות המדינה.
- כאמור, נקבע בצו של שר הפנים, כי הפרוייקט הביומטרי יחל לתקופת מבחן של שנהיים מיום 1.1.2013, אך נוכח סירוב העובדים, הוא איננו מיושם.

עמדת ההסתדרות

עמדת ההסתדרות נשענת על שני אדנים:

- (א) העומס הקיים זה מכבר בלשכות הרשות, כפי שמצא ביטוי במערכת לחישוב שכר עידוד, הגיע למירב הזכויות שניתן להפיק עפ"י ההסדרים הקיימים (כ-1,000 ₪ לחודש). לפי זה הוספת הפרוייקט הביומטרי יטיל על העובדים מעמסה גדולה נוספת.

(ב) חוות דעת של מומחה מטעם ההסתדרות, המהנדס מוריס קרסנטי, שבחן את הנתונים והגיע למסקנה שעובדי הרשות זכאים, בתקופת הפרויקט הביומטרי לתוספת שכר חודשית של 1,098 ₪.

בהסתמך על אלה טענה ההסתדרות, בסיכום טענותיה בפנינו, את הדברים הבאים:

"...חבקש ההסתדרות מהמוסד הנכבד לפסוק תוספת לשכר היסוד של העובדים, בסכום של 1,180 ₪. מאחר והפרויקט מתחיל בתקופה גיסיונית, מוכנה ההסתדרות להתנות תוספת זו בהימשכות הפרויקט, כפי שיפורט בהמשך. למצער, עומדת ההסתדרות על זכאותם של העובדים לסכום אשר הוסכם סביב שולחן המשא ומתן בין הגורמים הבכירים ביוחר מטעם הצדדים, ושכל הצדדים למשא ומתן ובכלל זאת הנציגים מטעם המדינה, ראו בו הסכום הראוי והמשקף ביותר ביחס לחוספת המשימות והעומס הרב על העובדים. זאת כמובן, לפני שהמדינה החליטה באופן שרירותי ודורכני "לשבור את הכלים". כלומר – תגמול בגובה של 1,000 ₪, לאורך תקופת הפיילוט, ככל שתמשך."

חוות דעת קרסנטי

חוות הדעת שהוגשה לנו בכמה גרסאות, מבוססת בעיקרה על "בחינת ההבדלים שבין תהליכי העבודה הקיימים לבין תהליכי העבודה הצפויים וזאת על בסיס מידע שקיבלתי מהרשות (תרשימי תהליך) ובמסגרת ראיונות עם עובדים ברשות..."

בסיכומי המדינה צוינו ליקויים רבים בחוות דעת קרסנטי השוללים לדעת המדינה את תוקפה, וזאת בהסתמך על כך, בין היתר, שלא היו בפני מר קרסנטי "מספר רב של פרמטרים משמעותיים בהליך התיעוד הביומטרי." כמו כן ציינה המדינה, כי מר קרסנטי הסתמך על "דבריהן של שלוש עובדות אשר חסרות השכלה רלוונטית בנושא ואשר בדקו את הזמנים לפיהם חושבה התוספת הנדרשת על ידי הנתבעת, בשעון היד שלהן או בטלפון הסלולארי". כמו כן העירה המדינה, על סמך עדותו של מר קרסנטי בפנינו, כי "לא עמדו לנגד עיניו של מר קרסנטי קלסרי הנהלים המפורטים של הפרויקט והוא כלל לא היה מודע לקיומם."

דו"ח קרסנטי ובעקבותיו ההסתדרות נתן משקל משמעותי לעובדה שעובדי הלשכות מקבלים את מירב הזכויות שניתן להפיק מהסדר שכר העידוד. לכך עלינו לציין כי הנורמות והפרמיות הקיימות נכונות לשנת 2003 ורק כעת עומדים הצדדים לבחון סוגיה זו מחדש.

למקרא הביקורת של באת כח המדינה בסיכומיה, לגבי חוות הדעת של מר קרסנטי ולנוכח עדותו לפנינו, איננו נוטים לראות בחוות דעת זו אסמכתא לכך שהפרויקט הניסויי יביא "שינויים דרמטיים" ל"חנאי עבודתם (של העובדים) ובכלל זאת תוספת עומס משמעותי ושינוי דרמטי במשימותיהם", כפי שנאמר בפתח הסיכומים של ההסתדרות.

דיון

כבר נזדמן לו למוסד לבוררות מוסכמת לקבוע קווים מנחים בשאלה של תיגמול עובדי המדינה בעקבות הטלת מטלות חדשות בעקבות חקיקה חדשה. בבר"מ 4/95 – מדינת ישראל נ' הסתדרות העובדים הכללית החדשה והסתדרות עובדי המדינה (פסקי בורות, כרך ו', עמ' 67) דן המוסד בענינם של עובדי המוסד לביטוח לאומי בעקבות חקיקת חוק ביטוח בריאות ממלכתי, החשנ"ד-1994, שיישומו – בתחום המינהלתי – הוטל על המוסד לביטוח לאומי. ואלה דברי המוסד (בעמ' 85):

"ברי לכל כר-בי-רב כי יישומם של חוקים חדשים גורר עמו מטלות חדשות על העובדים. אולם בשל כך בלבד אין עובד המדינה זכאי לתוספת שכר. עובד מדינה ועובד ציבור בכלל, מקבל את שכרו בעבור שעות עבודתו, בגין ביצוע העבודה שהופקד עליה בתוקף תפקידו. וככלל עבודה יש ימים של עומס ולחץ וימים אחרים של עשייה רגילה. שונה המצב כאשר חוק חדש מביא עמו מטלות חדשות, בקנה מידה גדול, המחייבות התמודדות פרמנטית וממושכת, עד כי הם משנים את מהלך העבודה שהיה לפני כן."

ובהמשך קבע המוסד (בעמ' 94-95):

"ראוי לציין, כי העקרון המזכה את העובד לתגמול מיוחד בעד עומס בעבודה, נקבע בפסק הבוררות של מוסד זה, בחביעתם של ההסתדרות והועד הארצי של עובדי המשרד לקליטת העלייה (בר"מ 3/92), מיום 31.12.1992. בפסק זה נאמר כי לחץ בעבודה, כשהוא לעצמו, אינו מצדיק תגמול מיוחד. וכן נאמר (עמ' 221-222):

...עובד ציבור, מרגע היכנסו לשירות הציבור, חייב לדעת שיהיו לו בעבודה גם רגעים קשים וגם רגעי מתח. כשם שיש זמנים של שפל בעבודה, כך גם יש זמנים של גאות. לבד מזה קיימת גם גדילה מתמדת של האוכלוסייה והתרחבות היקף השירותים הניתנים. כל זה, עדיין אינו מחייב בהכרח תגמול מיוחד..."

פסק הבוררות בבר"מ 3/92 (פסקי בוררות, כרך ה', עמ' 218) זן בתביעת ההסתדרות לגמול בשל המאמץ החריג שגשאו עובדי המשרד לקליטת העליה עם בואם של העולים מברית המועצות לשעבר. על העומס שהוטל עליהם קבע בית הדין הארצי לעבודה, לאמור:

"... עדים אנו לכך, כי המשימות המוטלות על עובדי משרד הקליטה הן רבות מספור, ואין להשוות את המצב שהיה בשלהי 1989, עת קלטה המדינה פחות מ-20 אלף עולים חדשים בשנה, למצב כיום, בו עולים ונקלטים כ-25 אלף עולים בחודש. שינוי מהותי זה במטלות הכבדות המוטלות על עובדי משרד הקליטה, מחייב הסדר שונה לגבי תנאי עבודתם, מזה שהיה קיים בשנים עברו."

אמות המידה שנקבעו לגבי המוסד לביטוח לאומי והמשרד לקליטת העליה יושמו בשנת 1998 לגבי עובדי האגף לשירותי מידע במשרד התחבורה – בר"מ 3/96 – הסתדרות העובדים הכללית החדשה והסתדרות עובדי המדינה נ' מדינת ישראל (פסקי בוררות, כרך ו', עמ' 111), שלפיו לא נתקבלה ע"י המוסד לבוררות חביעת ההסתדרות לתגמול מיוחד. המוסד נימק את הדחייה בכך שהפרויקטים הנוספים אף שהיו "מורכבים מבחינה מקצועית ומבצעית... והזכר חייב את העובדים במאמץ מיוחד שבעדו הם ראויים לכל שבת, אבל הדברים לא הגיעו לידי אותם היקפים שלהם התייחסו פסקי המוסד."

אנו סבורים כי נושא "העומס" כשלעצמו אינו קריטריון מכריע בענייננו, שכן דינו למצוא את פתרונו ע"י תוספת כח אדם ושינוי נהלים, לרבות שעות נוספות. תשלום תגמול לעובדים אין בו כדי לפתור את בעיית העומס. יחד עם זאת כבר קבע המוסד את העיקרון, שהצטברות של מספר גורמים מצדיקה הענקת תגמול חד-פעמי. בענייננו תגמול זה אינו אלא תמריץ הבא לעודד את המוטיבציה של העובדים להטות כחף להצלחת שינוי שהמחוקק קבעו ולהיות שותפים במאמץ ליישום השינויים שהחקיקה הביא באופי העבודה.

התנאים שבהם יפסוק המוסד חשלוים תמריץ כזה תלויים בקיום מכלול הרכיבים כדלקמן:

1. החידוש נובע מחקיקה חדשה הגוררת עמה מטלות חדשות על העובדים;
2. החידוש גורם שינוי מהותי בעבודה;
3. החידוש יוצר לחץ משמעותי על העובדים;
4. החידוש מביא שינוי באופי העבודה.

בפרויקט הביומטרי, המבוסס על חקיקת הכנסת, שיישומו הוטל על רשות האוכלוסין, השקיעה המדינה כספים ומשאבים רבים אחרים והוא מכוון להיות שירות חשוב למדינה. מטעמים אלה ראתה כנראה המדינה צורך לתגמל את העובדים בחשלוים מענק חד פעמי (בעדויות הוזכרו כאמור סכומים שנעו בין 500 ל-1000 ש"ח לאורך הפרויקט). נוסף על כך שילמה המדינה בשנת 2011 סכום של 2,400 ש"ח לעובד עבור "הכשרות במסגרת מההבית לשכתי" לקראת ביצוע הפרויקט.

מהחומר שהוגש לנו ומהעדויות ששמענו התרשמנו כי אופי עבודתם של עובדי לשכות מרשם האוכלוסין ישתנה עם יישום הפרויקט האמור וכי החקיקה החדשה גוררת עמה מטלות חדשות על העובדים וכבר נוצר לחץ על העובדים הכל במידה המצדיקה תיגמול חד פעמי מאת המדינה.

הגיגנו של היות התמריץ מענק חד פעמי נובע מטבעו של המצב הזמני המלווה את הצורך בו. ומטעם זה אנו דוחים את דרישת ההסתדרות להוספת התשלוים לבסיס השכר.

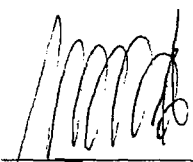
מכלול התנאים הנזכרים לעיל מנתיב, לדעתנו, כי תגמול כאמור יוענק רק לעובדים שעוסקים בפועל בקליטת המטלות החדשות ולא לכלל עובדי הרשות, כלומר לעובדי לשכות מרשם האוכלוסין בלבד. הנסיבות שלפנינו שונות לחלוטין מאלה שהיו לפני המוסד בבר"מ 3/92 "ההסתדרות נ. מדינת ישראל (פסקי בוררות כרך ה' ע' 218, 225), בעניין המשרד לקליטת העלייה.

החלטה

בהתחשב במכלול הנסיבות שהובאו לעיל הננו מחליטים כדלקמן:

1. הפרויקט הביומטרי מצדיק לדעתנו מתן תמריץ כספי חד פעמי לעובדים.
2. החמריץ ישולם לעובדי לשכות מרשם האוכלוסין בלבד – קבוצה המונה כ-600 עובדים.
3. עובדי הלשכות יקבלו את החמריץ בשיעור של 20,000 ₪ בעבור תקופת המבחן של הפרויקט הביומטרי, והוא ישולם בשני תשלומים: הראשון – חודש לאחר תחילת יישום הפרויקט, והשני בחודש שלאחריו.
4. אנו מורים לנתבעות להורות לעובדי רשות האוכלוסין לחזור מיד לעבודה ביישום הפרוייקט הביומטרי, להימנע מכל עיצומים, שביתה או כל מעשה או מחדל שיש בו משום הפרעה מאורגנת של מהלך העבודה התקין או שיש בו כדי לסייע או לעודד הפרעה כזאת, ואנו מורים לעובדי רשות האוכלוסין להפסיק את אי שיתוף הפעולה ולהירתם ליישום הפרוייקט הביומטרי ולחזור לעבודה תקינה בהחאם.

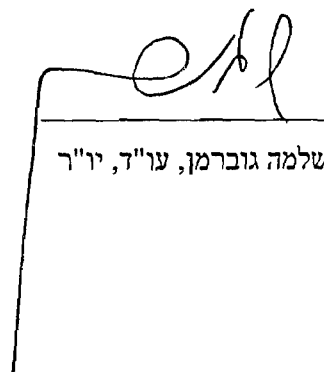
ניחן היום ב' בתמוז התשע"ג (10 ביוני 2013)

חיים קלוגמן, עו"ד

יורם שחל

שלמה גוברמן, עו"ד, יו"ר